

Geert Wilders: Elfogyott a türelmem!

2025 június 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nagyon kemény szavak!

Bár a választásokat megnyerte, nincs könnyű helyzetben a holland Szabadságpárt. Koalíciós partnereik és a politikai establishment lépten-nyomon akadályozzák őket céljaik elérésében. És miközben az országba özönlnek

a bevándorlók, a holland politika a budapesti Pride megtartásáért küzd. A holland Szabadságpárt vezet?jével, Geert Wildersszel a budapesti CPAC-en beszélgettünk.

Az interjú május 30-án, pénteken készült a CPAC-en. Geert Wilders június 3-án, kedden döntött úgy, hogy kilép a koalícióból. Az interjúban hangsúlyozta, hogy elfogyott a türelme. Wilders a május 26-i sajtótájékoztatóján el?terjesztett tíz javaslatot a tömeges bevándorlás szigorításával kapcsolatosan. Elvárta volna, hogy a koalíciós partnerei aláírják a javaslatok nagyrészét, de ezt nem tették meg.

– Gyakran jár Magyarországon. Hogy érzi itt magát?

– Otthon érzem magam önöknél! Ez egy nagyszer? ország. Ha Budapestet és a vidéket összehasonlítjuk Hollandia településeivel, szembet?n?, hogy a tömeges bevándorlás és a multikulturális társadalom, ami nálunk van, itt még nincs jelen. Itt még mindig a magyar kultúra a domináns. Mi pedig ebb?l csak tanulhatunk.

– Az utóbbi években sok holland azért költözött Magyarországra, mert a tömeges bevándorlás miatt már nem érezte magát otthon saját hazájában. Egy friss közvélemény-kutatás szerint a hollandok 47 százaléka van így ezzel.

– Megértem ?ket, nagyon jó okuk van rá, hogy így érezzék magukat. Holland politikusként nekem a célom az, hogy saját országunkat, Hollandiát újra olyan széppé tegyük, hogy akár a kiköltözött holland állampolgárok is visszatérjenek.

– A tömeges migráció visszaszorításán túl mit kell még tenni annak érdekében, hogy a hollandok újra otthon érezzék magukat a hazájukban?

– Nagyon sok mindent. Végre kormányra kerültünk, ami elméletben növeli a lehet?ségeinket, de mégsem tudjuk csökkenteni az érke?k számát és kitoloncolni a külföldi b?nöz?ket. Hollandia gyönyör? ország, de lehetne sokkal szebb, ha megállítanánk a tömeges migrációt és véget vehetnénk a kulturális relativizmusnak, vagyis annak a tévhitnek, hogy minden kultúra egyenl?. Ha harcolunk azért, akik vagyunk, a saját identitásunkért, a nemzeti szuverenitásunkért, az értékeinkért, a kultúránkért, ha sikerül ezeket újra megtalálni és fontossá tenni, illetve átfordítani a politikába, akkor Hollandia szebb ország lesz, ahonnan az emberek nem költöznek el, és ahová talán vissza is költöznének.

– Az utóbbi másfél évben az ön által vezetett Szabadságpárt pragmatikusan, a demokratikus szabályokat betartva igyekezett együtt?ködni a koalíciós partnereivel. A közelmúltban viszont azt nyilatkozta, hogy pártja a továbbiakban már nem fog meghajolni senkinek, mert elfogyott a türelme. Azt is mondta, hogy a következ? hetekben szeretne változásokat látni a bevándorlási politikával kapcsolatosan, különben kilép a koalícióból. Ha az elmúlt másfél évben nem vették komolyan az ön álláspontját, miért gondolja, hogy ezután máshogy lesz?

– A következ? hetekben minden kiderül. Mindig pozitívnak kell maradni, de igaza van, a Nieuwspoorban tartott sajtótájékoztatómon valóban azt mondtam, hogy elfogyott a türelmem. Mi vagyunk a legnagyobb párt, mi kormányozunk, de még nem látom azt, hogy meg tudjuk tenni a szükséges lépéseket. Németország például már egyszer?en visszafordítja a menedékkér?ket a határainál. Megteheti, hiszen az Európai Szerz?dés 72. cikkelye ezt ideiglenesen megengedi. Azt is láthatjuk, hogy Ausztria korlátozni fogja a családegyesítést, Belgium pedig már nem fogad be egyedülálló férfiakat. A tendencia egész Európában hasonló, minket viszont akadályoznak a szükséges lépésekben.

– Pedig egy éve a koalíciós megállapodásban kijelentették, hogy Hollandia a korábbinál szigorúbb bevándorlási politikát fog folytatni.

– Nemcsak abban egyeztünk meg, hogy szigorítunk, hanem abban is, hogy Európa legszigorúbb bevándorlási politikáját fogjuk folytatni. Most viszont mégis valahol a sor végén kullogunk. A mi szavazóink, az a két és fél millió ember, akik a Szabadságpártot kormányra emelték, nyilván nem értik ezt. Ezért azt mondtam a koalíciós partnereimnek: most már tényleg teljesíteniük kell az ígéretüket. Idáig konstruktív voltam, minden jogalkotásra vonatkozó kérésükre találtunk megoldást. De ennek vége, elfogyott a türelmem. Ha néhány héten belül nem teszik egyértelm?vé, hogy ?k is komolyan gondolják a szigorításokat, nincs értelme a kabinetben maradnunk. Persze az

ember a hajlamos elmenni a végletekig, mert nagyon szeretne kormányozni, de a kormányzás nem cél, hanem eszköz. Ha nincs eredménye, akkor értelme sincs.

– A holland parlament felháborodott, amikor a magyar kormány úgy döntött, hogy betiltja a Pride-ot. Az egyik kétmandátumos ellenzéki párt képviselőjének a javaslatára a holland kabinet beleegyezett abba, hogy szimbolikusan részt vegyen a júniusi felvonuláson Budapesten. A legnagyobb holland párt vezetőjeként milyen érzés azzal szembesülni, hogy egy jelentéktelen párt javaslatait hamarabb fogadják el, mint az önét?

– A miénk amolyan „parlamenten kívüli kabinet”. Ez kompromisszumos megoldás volt, és megállapodtunk, hogy a koalíciós pártoknak végre kell hajtaniuk mindazt, amit a keretmegállapodásban megegyeztünk. Ugyanakkor minden pártnak joga van más alkalmi szövetségeseket keresni olyan kérdésekben, amelyekben nem állapodtunk meg. Formailag tehát az ön által említett eset nem kifogásolható, de abban igaza van, hogy a rütség az egész. Miután ezt az indítványt elfogadták, több miniszter, legalábbis az én pártomból valók, elmentek a minisztertanácsba és azt mondták, hogy semmiképpen nem mennek Budapestre, és hogy ezt másnak sem lenne szabad megtennie.

– És magáról a tényről mit gondol, hogy a holland kabinet küld egy delegációt a magyar kormány által betiltott Pride-ra?

– Ha a parlamenti képviselők el akarnak menni és tiltakozni, akkor tegyék meg a magukét. A holland kormánynak viszont természetesen ezt nem lenne szabad megtennie. Kik vagyunk mi, hogy beleszóljunk egy másik demokratikus ország belső ügyeibe? Az más, ha Iránban vagy egyéb nem demokratikus országban történik valami. Magyarország viszont demokratikus ország, még akkor is ha külföldön vannak, akik nem szimpatizálnak az országgal vagy a vezetésével. Szabad választások voltak és van legitim kormány, amely eldöntheti, hogy mit akar, és ezért csak a saját választói és a saját népe vonhatják felelősségre. Kínosnak tartom, hogy indítványokat teszünk más országokban felmerülő kérdésekről. Egy évvel ezelőtt Lengyelország esetében is hasonló történt. Van elég problémánk odahaza, amit meg kellene oldanunk, mielőtt azzal foglalkoznánk, hogy a magyar emberek mit akarnak, és szerintem a magyarok elég bölcssek ahhoz, hogy erről maguk döntsenek.

[Nathalie Suarez Friedrichs](#)

www.demokrata.hu

Ajánló

